

Lovforslag nr. L 210. Fremsat den 6. april 1995 af skatteministeren (Carsten Koch)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. og lov om afgift af elektricitet

(Virksomheders betaling af afgift af rumvarme m.v.)

§ 1

I lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 543 af 22. juni 1994, som senest ændret ved lov nr. af april 1995, foretages følgende ændringer:

1. § 9, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Fritaget for afgift er endvidere varer, der anvendes til fremstilling af elektricitet i kraftværker og kraftvarmeværker, når der skal betales afgift efter lov om afgift af elektricitet. Kraftværker og kraftvarmeværker omfattet af bilaget til denne lov skal ikke betale afgift af den del af det samlede forbrug af afgiftspligtige varer, der medgår til produktionen af elektricitet, og som indregnes i elektricitetsprisen. Andre kraftvarmeværker end de, der er omfattet af bilaget, skal ikke betale afgift af den andel af det samlede forbrug af afgiftspligtige varer, som er medgået til fremstilling af elektricitet. Den andel af det samlede forbrug af afgiftspligtige varer, som er medgået til fremstilling af elektriciteten, beregnes som forholdet mellem på den ene side energiindholdet i den fremstillede elektricitet og på den anden side summen af energiindholdet i den fremstillede elektricitet og den fremstillede mængde varme. Andre kraftvarmeværker end de, der er omfattet af bilaget, kan i stedet vælge at beregne den andel af det samlede forbrug af afgiftspligtige varer, som er medgået til fremstilling af elektricitet, som forholdet mellem på den ene side

energiindholdet i den fremstillede elektricitet divideret med 0,9 og på den anden side det totale energiindhold i de indfyrede brændsler.

Energiindholdet udgør:

Spildolie	40,4 MJ/kg
Fyringstjære	36,4 MJ/kg
Gas- og dieselolie	35,9 MJ/l
Petroleum	34,8 MJ/l
Fuelolie	40,4 MJ/kg
LPG	46,0 MJ/kg
Gas som fremkommer ved raffinering af mineralsk olie (Raffinaderigas)	52,0 MJ/kg
Stenkul	25,2 GJ/ton
Koks	28,9 GJ/ton
Jordoliekoks	31,4 GJ/ton
Brunkulsbriketter og brunkul	18,3 GJ/ton
Benzin	32,9 MJ/l
Halm	14,5 MJ/kg
Træaffald	14,7 MJ/kg
Andet affald	9,4 MJ/kg
Naturgas	39,6 MJ/Nm ³

MJ = megajoule

GJ = gigajoule«

2. § 9, stk. 5, ophæves.

Stk. 6-10 bliver herefter stk. 5-9.

3. I § 11 ophæves stk. 4, og i stedet indsættes:

»Stk. 4. Der ydes ikke tilbagebetaling for afgiften af varme og varer, der direkte eller indirekte anvendes til fremstilling af varme, som leveres fra virksomheden, rumvarme eller varmt vand, jf. dog stk. 5.

Stk. 5. Der ydes dog tilbagebetaling for:

- 1) Afgiften af varme og varer omfattet af stk. 4, som anvendes til fremstilling af varer, der er bestemt for afsætning, og som et led i forarbejdningen vaskes, renses eller rengøres i eller med særlige anlæg, eller udsættes for temperaturstigninger i forhold til det omgivende rum på mindst 10° C, såsom opvarmning, kogning, ristning, destillation, sterilisation, pasteurisering, dampning, tørring, inddampning, fordampning eller kondensering i særlige anlæg, uanset at disse forarbejdnings også bidrager til opvarmning af lokaler m.v., jf. dog stk. 6. Der ydes dog ikke tilbagebetaling i forbindelse med varefremstilling i hoteller, restaurationer, kantiner og detailudsalgsteder eller for varme- forbrug i komfurer eller til kogeplader.
- 2) Afgiften af varme og varer omfattet af stk. 4, som anvendes til fremstilling af varer, der er bestemt for afsætning, og som et led i forarbejdningen udsættes for temperaturændringer, såsom opvarmning, kogning, ristning, destillation, sterilisation, pasteurisering, dampning, tørring, inddampning, fordampning eller kondensering i særlige rum med en driftstemperatur på mindst 45° C; eller i kombinerede male- og tørrerum, når tørrerummet har en driftstemperatur på mindst 45° C. Afgiften tilbagebetales, uanset at opvarmningen af det særlige rum også bidrager til opvarmning af andre lokaler m.v., jf. dog stk. 6.
- 3) Afgiften af varme og varer omfattet af stk. 4 i de anvendelser, som er nævnt i bilaget til lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter samt anvendt til rumopvarmning og varmt vand i staldbygninger, jf. dog stk. 6.
- 4) En forholdsmæssig del af afgiften af varer og varme, der forbruges i anlæg, hvor der fremstilles såvel varme og varmt vand, der fremstillet på et selvstændigt anlæg ville være tilbagebetalingsberettiget, som ikke tilbagebetalingsberettiget varmeleverance, rumvarme og varmt vand, når en sådan forholdsmæssig fordeling kan opgøres. Den tilbagebetalingsberettigede andel opgøres som forholdet mellem på den ene side den mængde energi, som forbruges i de tilbage-

betalingsberettigede anlæg og på den anden side energiindholdet i den samlede mængde fremstillede varme.

Stk. 6. I det omfang en del af det varme vand eller varmen, som der ydes tilbagebetaling for efter stk. 1 eller 5, efterfølgende nyttiggøres ved særlige installationer, der er indrettet til indvinding af varme, nedsættes den samlede tilbagebetaling efter lov om afgift af elektricitet, lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., lov om afgift af naturgas og bygas og denne lov med 42,5 kr. pr. gigajoule (GJ) varme. I det omfang varmen afsættes, udgør nedsættelsen dog højst 42,5 pct. af det samlede vederlag for varmeleverancen.

Stk. 7. For virksomheder, der den 6. april 1995 har tilladelse til afgiftsgodtgørelse for varmeleverancer efter de hidtil gældende regler i § 9, stk. 5, jf. lovbekendtgørelse nr. 543 af 22. juni 1994, sker der ingen nedsættelse af tilbagebetalingen efter stk. 6, når varmen i henhold til tilladelsen afsættes af virksomheden.

Stk. 8. Den, som forbruger varme fra en virksomhed nævnt i stk. 6, får tilbagebetalt et beløb svarende til nedsættelsen efter stk. 6 i samme omfang, som der ydes tilbagebetaling efter stk. 1, 2, 4 og 5 eller afgiftsfritagelse efter § 9, stk. 1, nr. 4, eller § 9, stk. 2.«

Stk. 5 bliver herefter stk. 9.

4. I § 11, stk. 6, der bliver stk. 10, ændres: »stk. 5« til: »stk. 9«.

5. I § 14, stk. 9, indsættes efter »regnskabsførelse«:

», og for indretning af teknisk måleudstyr og montering af dette i virksomheden.«.

§ 2

I lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 544 af 22. juni 1994, foretages følgende ændringer:

1. § 7, stk. 1, affattes således:

»Fritaget for afgift er varer, der anvendes til fremstilling af elektricitet i kraftværker og kraftvarmeværker, når der skal betales afgift efter lov om afgift af elektricitet. Kraftværker og kraftvarmeværker omfattet af bilaget til denne lov skal ikke betale afgift af den del af det samlede forbrug af afgiftspligtige varer, der medgår til produktionen af elektricitet, og som

indregnes i elektricitetsprisen. Andre kraftvarmeværker end de, der er omfattet af bilaget, skal ikke betale afgift af den andel af det samlede forbrug af afgiftspligtige varer, som er medgået til fremstilling af elektricitet. Den andel af det samlede forbrug af afgiftspligtige varer, som er medgået til fremstilling af elektriciteten, beregnes som forholdet mellem på den ene side energiindholdet i den fremstillede elektricitet og på den anden side summen af energiindholdet i den fremstillede elektricitet og den fremstillede mængde varme. Andre kraftvarmeværker end de, der er omfattet af bilaget, kan i stedet vælge at beregne den andel af det samlede forbrug af afgiftspligtige varer, som er medgået til fremstilling af elektricitet, som forholdet mellem på den ene side energiindholdet i den fremstillede elektricitet divideret med 0,9 og på den anden side det totale energiindhold i de indfyrede brændsler.

Energiindholdet udgør:

Spildolie	40,4 MJ/kg
Fyringstjære	36,4 MJ/kg
Gas- og dieselolie	35,9 MJ/l
Petroleum	34,8 MJ/l
Fuelolie	40,4 MJ/kg
LPG	46,0 MJ/kg
Gas som fremkommer ved raffinering af mineralisk olie (raffinaderigas)	52,0 MJ/kg
Stenkul	25,2 GJ/ton
Koks	28,9 GJ/ton
Jordoliekoks	31,4 GJ/ton
Brunkulsbriketter og brunkul	18,3 GJ/ton
Benzin	32,9 MJ/l
Halm	14,5 MJ/kg
Træaffald	14,7 MJ/kg
Andet affald	9,4 MJ/kg
Naturgas	39,6 MJ/Nm ³

MJ = megajoule

GJ = gigajoule

2. I § 8 ophæves stk. 3 og 4, og i stedet indsættes:

»Stk. 3. Der ydes ikke tilbagebetaling for afgiften af varme og varer, der direkte eller indirekte anvendes til fremstilling af varme, som leveres fra virksomheden, rumvarme eller varmt vand, jf. dog stk. 4.

Stk. 4. Der ydes dog tilbagebetaling for:

- 1) Afgiften af varme og varer omfattet af stk. 3, som anvendes til fremstilling af varer, der er bestemt for afsætning, og som et led i forarbejdningen vaskes, renses eller rengøres i eller med særlige anlæg, eller udsættes for temperaturstigninger i forhold til det omgivende rum på mindst 10° C, såsom opvarmning, kogning, ristning, destillation, sterilisation, pasteurisering, dampning, tørring, inddampning, fordampning eller kondensering i særlige anlæg, uanset at disse forarbejdninger også bidrager til opvarmning af lokaler m.v., jf. dog stk. 5. Der ydes dog ikke tilbagebetaling i forbindelse med varefremstilling i hoteller, restaurationer, kantiner og detailudsalgsteder eller for varme-forbrug i komfurer eller til kogeplader
 - 2) Afgiften af varme og varer omfattet af stk. 3, som anvendes til fremstilling af varer, der er bestemt for afsætning, og som et led i forarbejdningen udsættes for temperaturændringer, såsom opvarmning, kogning, ristning, destillation, sterilisation, pasteurisering, dampning, tørring, inddampning, fordampning eller kondensering i særlige rum med en driftstemperatur på mindst 45° C, eller i kombinerede male- og tørrerum, når tørrerummet har en driftstemperatur på mindst 45° C. Afgiften tilbagebetales, uanset at opvarmningen af det særlige rum også bidrager til opvarmning af andre lokaler m.v., jf. dog stk. 5.
 - 3) Afgiften af varme og varer omfattet af stk. 3 i de anvendelser, som er nævnt i bilaget til lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter samt anvendt til rumopvarmning og varmt vand i staldbygninger, jf. dog stk. 5.
 - 4) En forholdsmæssig del af afgiften af varer og varme, der forbruges i anlæg, hvor der fremstilles såvel varme og varmt vand, der fremstillet på et selvstændigt anlæg ville være tilbagebetalingsberettiget, som ikke tilbagebetalingsberettiget varmeleverance, rumvarme og varmt vand, når en sådan forholdsmæssig fordeling kan opgøres. Den tilbagebetalingsberettigede andel opgøres som forholdet mellem på den ene side den mængde energi, som forbruges i de tilbagebetalingsberettigede anlæg, og på den anden side energiindholdet i den samlede mængde fremstillede varme.
- Stk. 5. I det omfang en del af det varme vand eller varmen, som der ydes tilbagebetaling for efter stk. 1 eller 4, efterfølgende nyttiggøres

ved særlige installationer, der er indrettet til indvinding af varme, nedsættes den samlede tilbagebetaling efter lov om afgift af elektricitet, lov om energifgift af mineralolieprodukter m.v., lov om afgift af naturgas og bygas og denne lov med 42,5 kr. pr. gigajoule (GJ) varme. I det omfang varmen afsættes, udgør nedsættelsen dog højst 42,5 pct. af det samlede vederlag for varmeleverancen.

Stk. 6. For virksomheder, der den 6. april 1995 har tilladelse til afgiftsgodtgørelse for varmeleverancer efter de hidtil gældende regler i § 8, stk. 4, jf. lovbekendtgørelse nr. 544 af 22. juni 1994, sker der ingen nedsættelse af tilbagebetalingen efter stk. 5, når varmen i henhold til tilladelsen afsættes af virksomheden.

Stk. 7. Den, som forbruger varme fra en virksomhed nævnt i stk. 5, får tilbagebetalt et beløb svarende til nedsættelsen efter stk. 5 i samme omfang, som der ydes tilbagebetaling efter stk. 1, 2, 3 og 4 eller afgiftsfrigørelse efter § 7, stk. 1.«.

3. I § 11, stk. 4, indsættes efter »regnskabsførelse«:

», og for indretning af teknisk måleudstyr og montering af dette i virksomheden.«.

§ 3

I lov om afgift af elektricitet, jf. lovbekendtgørelse nr. 545 af 22. juni 1994, foretages følgende ændringer:

1. I § 11 indsættes efter *stk. 2* som nye stykker:

»*Stk. 3.* Tilbagebetalingen kan ikke finde sted for afgiftspligtig elektricitet og varme, som forbruges i vandvarmere, varmepumper til opvarmning af brugsvand samt faste installerede elektriske radiatorer, strålevarmeanlæg, varmeblæsere, konvektionsovne, varmepumper og lignende anlæg beregnet til rumopvarmning.

Stk. 4. Virksomheder kan vælge mellem følgende 3 principper i opgørelsen af den mængde elektricitet, som er omfattet af stk. 3:

- 1) den faktiske mængde elektricitet forbrugt i de nævnte anlæg opgjort efter måler, eller
- 2) den fremstillede mængde varme opgjort efter måler multipliceret med 1,1 eller
- 3) den installerede effekt multipliceret med 350 timer pr. måned.

Stk. 5. I det omfang en del af det varme vand eller varme, som ikke er omfattet af stk. 4, ef-

terfølgende nyttiggøres ved særlige installationer, der er indrettet til indvinding af varme, nedsættes den samlede tilbagebetaling efter lov om energifgift af mineralolieprodukter m.v., lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., lov om afgift af naturgas og denne lov med 42,5 kr. pr. gigajoule (GJ) varme. I det omfang varmen afsættes, udgør nedsættelsen dog højst 42,5 pct. af det samlede vederlag for varmeleverancen.

Stk. 6. For virksomheder, der den 6. april 1995 har tilladelse til afgiftsgodtgørelse for varmeleverancer efter de hidtil gældende regler i § 11, stk. 5, jf. lovbekendtgørelse nr. 545 af 22. juni 1994, sker der ingen nedsættelse af tilbagebetalingen efter stk. 5, når varmen i henhold til tilladelsen afsættes af virksomheden.

Stk. 7. Bestemmelsen i § 11, stk. 8, i lov om energifgift af visse mineralolieprodukter m.v., finder tilsvarende anvendelse.«.

2. I § 11, *stk. 3*, der bliver *stk. 8*, ændres: »*stk. 9*« til »*stk. 12*«.

3. § 11, *stk. 4 og 5*, ophæves.

Stk. 6-8 bliver herefter *stk. 9-11*.

4. I § 11, *stk. 9*, der bliver *stk. 12*, ændres: »*stk. 3*« til »*stk. 8*«.

Stk. 10 bliver herefter *stk. 13*.

5. I § 17 indsættes efter »kontrolforanstaltninger«:

», herunder regler for indretning af teknisk måleudstyr og montering af dette i virksomheden.«.

§ 4

Stk. 1. Tidspunktet for lovens ikrafttræden fastsættes af skatteministeren. Loven træder dog tidligst i kraft den 1. januar 1996.

Stk. 2. Loven finder anvendelse på leverancer, der sker efter lovens ikrafttræden.

Stk. 3. For løbende leverancer af varer, som ikke er tilbagebetalingsberettigede efter § 11 i lov om energifgift af mineralolieprodukter m.v., som affattet ved denne lovs § 1, nr. 3, § 8 i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., som affattet ved denne lovs § 2, nr. 2, og § 11 i lov om afgift af elektricitet, som affattet ved denne lovs § 3, nr. 1, og for hvilke afregningsperioden påbegyndes inden lovens ikrafttræden og afsluttes efter dette tidspunkt, beregnes

afgiften af så stor en del af leverancen, som tidsrummet fra lovens ikrafttræden til afregningsperiodens slutning udgør i forhold til den samlede afregningsperiode. Med de statslige told- og skattemyndigheders tilladelse kan der foretages afrunding ved opgørelse af den andel af leverancerne, som der ikke ydes tilbagebetaling for.

Stk. 4. Virksomheder, der er registreret efter merværdiafgiftsloven, kan dog i perioden fra ikrafttrædelsen til 31. december 1997 få en andel af afgiften efter lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. tilbagebetalt af de i virksomheden forbrugte varer, der direkte eller indirekte er medgået til fremstilling af rumvarme eller varmt vand.

Tilbagebetalingsandelen udgør følgende andel:

70 pct. fra ikrafttrædelsen – 31. december 1996

35 pct. i perioden 1. januar 1997 – 31. december 1997

Stk. 5. For løbende leverancer af varer, som ikke er tilbagebetalingsberettigede efter § 11 i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., som affattet ved denne lovs § 1, nr. 5, § 8 i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., som affattet ved denne lovs § 2, nr. 2, og § 11 i lov om afgift af elektricitet, som affattet ved denne lovs § 3, nr. 1, og for hvilke afregningsperioden påbegyndes inden henholdsvis 1. januar 1996 og 1. januar 1997 og afsluttes efter de nævnte tidspunkter, beregnes afgiften af så stor en del af leverancen, som tidsrummet fra henholdsvis 1. januar 1996 og 1. januar 1997 til afregningsperiodens slutning udgør i forhold til den samlede afregningsperiode. *Stk. 3, 2. pkt.*, finder tilsvarende anvendelse.

Bilag

Kraftværkspladser, hvor kraftværker og kraftvarmeværker ikke skal betale afgift af den del af det samlede forbrug af afgiftspligtige varer, der medgår til produktionen af elektricitet, og som indregnes i elektricitetsprisen.

H. C. Ørstedsværket
Svanemølleværket
Amagerværket
Avedøreværket
Kyndbyværket
Asnæsværket

Stignæsværket
Masnedøværket
Fynsværket
Enstedværket, incl. Blok 3
Vestkraft, Esbjerg- og Herningværkerne
Midtkraft, Studstrup- og Århusværkerne
Randersværket
Nordjyllandsværket
Vendsysselværket
Skærbækværket
Østkraft, Rønneværket

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Lovforslaget er en del af afgifts- og aftaleinitiativerne over for erhvervene på energiområdet. Der henvises til bemærkningerne i forslaget til lov om ændring af kuldioxidafgift af visse energiprodukter (Ændring af reglerne for tilbagebetaling).

Det foreslås at ophæve godtgørelsen af afgift på energiprodukter anvendt til rumopvarmning i momsregistrerede erhverv over årene 1996-1998.

Efter de gældende regler belastes de momsregistrerede erhvervs forbrug af energi med en væsentligt lavere afgift end tilsvarende energianvendelser i husholdningerne, det offentlige og ikke-momsregistrerede erhverv. Som hovedregel leveres energien med såvel energiafgift som CO₂-afgift fra energileverandøren, men de momsregistrerede erhverv kan få godtgjort hele energiafgiften og halvdelen af CO₂-afgiften uden andre betingelser, end at momsen på energien er afløftningsberettiget. Herudover kan der efter de gældende regler under særlige betingelser ydes særlig refusion af den resterende CO₂-afgift og eventuelt et residualafgiftstilskud.

Ved dette forslag ophæves godtgørelserne m.v. af energi- og CO₂-afgifterne på den del af energien, der anvendes til rumopvarmning i erhvervene gradvist over tre år. Fra og med 1998 vil energi anvendt til rumopvarmning således blive belastet med samme afgift, uanset om energien anvendes af husholdningerne eller af erhvervene.

Dette lovforslag fastsætter endvidere den nærmere definition af hvilke energianvendelser, der anses for anvendt til rumopvarmningsformål herunder varmt vand og andre energianvendelser.

Hvis energien anvendes til særlige processer, hvorved der sker en forarbejdning af varer, og der i forbindelse hermed sker en uundgåelig rumopvarmning, belastes denne energianvendelse ikke med rumopvarmningsatsen. Hvis der imidlertid i forbin-

delse med energianvendelsen i de særlige processer samtidig udtages varme ved særlige installationer, der tilføres radiatorer m.v., vil den energimængde, der udtages til rumopvarmning, blive belastet med afgift. Dette gælder uanset, om rumopvarmningsforbruget sker i samme bygning som procesforbruget, i andre af virksomhedens bygninger eller afsættes til andre virksomheder m.v.

Hvis overskudsvarmen afsættes, begrænses afgiften på denne varme dog til højst 50 pct. af vederlaget for varmen, jf. nedenfor.

Efter de gældende regler kan virksomheder, der afsætter varme, som udgangspunkt ikke få nogen godtgørelse overhovedet, hverken vedrørende den energi, der direkte er medgået til varmeløseren eller vedrørende den energi, der indirekte er medgået til varmeløseren («overskudsvarmen») efter først primært at have været anvendt til produktionsprocessen.

Skatteministeren har dog hidtil kunnet give dispensation for afgiftspligten, hvis der var tale om overskudsvarme, der ellers ville gå til spilde. Da alternativet til dispensationen er fuld afgift af hele energiforbruget, har betingelsen om, at overskudsvarmen ellers vil gå til spilde, været nærmest selvopfyldende. Denne dispensationsmulighed foreslås ophevet.

Ved de foreslåede regler sker der en lempelse af reglerne for beskatning af overskudsvarme, for vidt angår salg af overskudsvarme. Lempelsen består i, at der alene vil skulle betales en afgift af det faktiske energiindhold i spildevarmeløseren og ikke af hele energiforbruget til processen og spildvarmen. Afgiften svarer til afgiften af varme fremstillet på et fjernvarmeverk uden energispild. For den overskudsvarme, der den 6. april 1995 var givet dispensation for, fortsætter afgiftsfriheden (bortset fra den almindelige CO₂-afgift på brændslerne).

Nærmere om lovforslagets virkninger på afgiftssatser m.v.

I følgende oversigt er vist forslagens virkning på de effektive afgiftssatser (afgift efter godtgørelse) for energi anvendt til rumopvarmning i husholdninger o erhverv, for de væsentligste brændsler i 1995-1998:

	1995			1996			1997			1998		
	CO ₂ -afgift	Energi-afgift	I alt	CO ₂ -afgift	Energi-afgift	I alt	CO ₂ -afgift	Energi-afgift	I alt	CO ₂ -afgift	Energi-afgift	I alt
Gasolie øre/l												
- erhverv	13,5	0	13,5	27	44,7	71,7	27	96,85	123,85	27	149	176
- husholdninger	27	149	176	27	149	176	27	149	176	27	149	176
Fuelolie kr./ton												
- erhverv	16	0	16	32	49,8	81,8	32	107,9	139,9	32	166	198
- husholdninger	32	166	198	32	166	198	32	166	198	32	166	198
Naturgas øre/Nm³												
- erhverv	11	0	11	22	49,2	71,2	22	106,6	128,6	22	164	186
- husholdninger	22	164	186	22	164	186	22	164	186	22	164	186
Kul kr./ton												
- erhverv	121	0	121	242	258	500	242	617,5	859,5	242	1040	1282
- husholdninger	242	770	1012	242	860	1102	242	950	1192	242	1040	1282
El øre/kWh												
- erhverv	5	0	5	10	10,8	20,8	10	26	36	10	46	56
- husholdninger	10	33	43	10	36	46	10	40	50	10	46	56

Lovteknisk opnås det ved, at erhvervene ikke kan opnå godtgørelse af afgift på energi til rumopvarmning. Dog kan der i 1996 ydes en godtgørelse på 70 pct. af energiafgiften, jf. mineralolieafgiftslovens, kulafgiftslovens og elafgiftslovens satser, mens hele godtgørelsen af CO₂-afgiften på rumopvarmningsbrændsler falder væk med det samme. I 1997 ydes en godtgørelse på 35 pct. af de til den tid gældende energiafgiftssatser og som sagt i 1998 på 0 pct.

Nærmere om overvejelser bag lovens definition af rumopvarmning

Udgangspunktet for afgrænsningen og definitionen af rumopvarmning i erhverv har været, at erhvervene skulle betale samme afgift på samme type energiforbrug til opvarmning m.v., som finder sted i husholdningerne. For rumopvarmning kan man endvidere som udgangspunkt antage, at forbruget er mere jævnt fordelt mellem forskellige brancher end andet energiforbrug og i store træk proportionalt med beskæftigelsen. Under disse forudsætninger vil en rumopvarmningsafgift, hvor provenuet føres tilbage til erhvervene i forhold til beskæftigelsen, i videre udstrækning end afgifter på andre energianvendelser i erhvervene, være neutral for erhvervenes samlede konkurrenceevne samtidig med, at omfordelingerne mellem forskellige brancher er mere beskeden.

Der er dog visse erhverv, hvor rumopvarmningen mere direkte er en forudsætning for produktionen end i andre erhverv, hvor rumopvarmningen mere sker af hensyn til de ansattes og kundernes komfort. Disse typer rumopvarmning er fritaget for den forhøjede rumopvarmningsafgift. Det gælder for opvarmning af visse væksthuse i gartnerier og opvarmning af staldbygninger.

I visse tilfælde er normal komforttemperatur i produktionslokalerne også nødvendig af rene produktionstekniske årsager, uden at dette medfører et større energibehov end ellers for at opretholde almindelig komfortvarme. I disse tilfælde er der ikke foreslået fritagelser. I givet fald vil det være nærmest umuligt at afgøre, om energiforbrugets størrelse blev bestemt af komfortvarmebehovet eller af de produktionstekniske forhold. Det er på denne baggrund, at det er foreslået, at kun særlige rum, som opvarmes til mere end 45°C, undtages.

Såfremt det måtte vise sig, at der er andre rumopvarmningsanvendelser end staldbygninger og væksthuse, hvor rumopvarmningen er betinget af produktionstekniske forhold, er regeringen indstillet på at overveje også at yde fritagelser for disse. Det vil dog

være en forudsætning, at der er tale om en uforholdsmæssig stor afgiftsbelastning, og at fritagelsen ikke giver anledning til store administrative opgørelsesproblemer eller konkurrenceforvridning.

Der vil være mulighed for at opnå investeringstilskud til effektivisering af rumopvarmningsanlæg og lignende.

For langt det største antal af de virksomheder, der i dag får godtgjort afgifter på brændsler, anvendes al energien i brændslerne til rumopvarmning. Det vil næsten uden undtagelse gælde for hele handels- og serviceområdet og for bygge- og anlægsområdet.

Inden for fremstillingserhvervene og jordbruget m.v. anvendes energien imidlertid også i flere tilfælde mere direkte i forarbejdningsprocesser.

I mange tilfælde vil det gælde, at brændsler anvendt til rumopvarmning i sådanne virksomheder anvendes i kedelanlæg m.v., der er adskilt fra kedelanlæg m.v., der omdanner brændslerne til energi, der anvendes direkte i produktionen, og som ikke giver anledning til rumopvarmning. Sidstnævnte energianvendelser vil som udgangspunkt være fritaget for rumopvarmningsafgiftsbelastning. Som et eksempel herpå kan nævnes korntørring i lader i landbrug.

Det vil ligeledes gælde, at energi anvendt til en række nærmere beskrevne produktionsprocesser vil være undtaget for rumopvarmningsafgiften, uanset at disse forarbejdningsprocesser også bidrager til opvarmningen af de lokaler, hvori forarbejdningen finder sted.

Nærmere om overskudsvarme

Efter energianvendelsen til de nærmere produktionsprocesser vil det ofte være muligt at udnytte en restenergimængde i form af »spildvarme« eller »overskudsvarme« til rumopvarmning. Hvis denne overskudsvarme udnyttes ved særlige installationer, vil der skulle betales afgift heraf.

Ved fastsættelsen af reglerne for beskatning af overskudsvarme er der tilstræbt en balance mellem hensynet til – ikke mindst af energi- og miljømæssige årsager – at undgå, at overskudsvarme, der kan reducere det samlede energiforbrug, går til spilde, og hensynet til at undgå afgiftsbetinget »fremstilling« af »overskudsvarme«. I praksis vil man ikke kunne afgøre, hvornår det ene eller det andet er tilfældet.

Med hensyn til at man skal undgå at overskudsvarme, hvis udnyttelse kan reducere det samlede energiforbrug, går til spilde, bemærkes, at virksomhederne i dag har et incitament hertil, hvis værdien af den samlede energibesparelse er større end omkostningerne til drift, afskrivning og forrentning af

sådanne anlæg. Ved forslaget om rumopvarmning stiger værdien af den samlede energibesparelse fordi alternativet til udnyttelse af overskudsvarmen – almindelig rumopvarmning – bliver dyrere. Der vil således ikke ske nogen reduktion af incitamentet til udnyttelse af overskudsvarme i virksomhederne ved, at man beskatter varmeudtag fra produktionsprocesser. Tværtimod gives der et vist yderligere incitament, idet varmeudtaget beskattes, som om varmen var fremstillet på et kedelanlæg, hvor der ikke er konverteringstab i form af skorstenstab m.v.

Med hensyn til ikke at give incitamentet til bevidst fremstilling af spildvarme ved f.eks. at fjerne isolering af produktionsanlæg bemærkes, at man godt nok giver et afgiftsincitament hertil, men modsat, at virksomheden herved oftest vil påføre sig selv større udgifter til energi end ellers. Alene det forhold, at rumopvarmningsbehovet kun er tilstede i fyringssæsonen, vil i de fleste tilfælde gøre det samlet uøkonomisk bevidst at fremstille overskudsvarme.

Det skal dog understreges, at sådanne tilfælde ikke kan udelukkes, men det vurderes, at det alene i meget få tilfælde vil være rentabelt for virksomhederne at foretage sådanne dispositioner.

Specielt vedrørende elektricitet gør der sig særlige opgørelsestekniske forhold gældende. Elektricitet anvendes – omend i begrænset omfang – direkte i særlige installationer til fremstilling af rumopvarmning og fremstilling af varmt vand. Elektricitetsforbrug hertil skal beskattes som almindeligt elektricitetsforbrug i husholdningerne. Ofte vil det dog være meget bekosteligt at foretage separat måling af forbruget i elradiatorer m.v. Der er derfor fastsat regler, hvorefter man kan opgøre forbruget ud fra den installerede effekt ud fra en forudsætning om, at anlæggene anvendes 350 timer pr. måned. For en 1000 W elradiator vil det beregnede forbrug således være 350 kWh pr. måned eller 4.200 kWh pr. år. Det vurderes, at den forenkede opgørelsesregel i de fleste tilfælde vil betyde en vis merbelastning i forhold til, hvis forbruget var opgjort ved måling. Herved gives der ikke incitamenter til, at man undgår måling for at kunne udnytte en billig afgiftsmulighed. I det omfang der måtte ske en for kraftig afgiftsbelastning, vil det give særligt kraftige incitamenter til reduktion af elvarmeeffekten og hermed elvarmeforbruget, hvilket ud fra miljø- og energimæssige hensyn er fordelagtigt.

Anvendelse af elektriciteten til f.eks. drift af motorer og belysning vil imidlertid også bidrage til opvarmningen i de lokaler, hvor belysningen eller motordriften finder sted. Af konkurrencemæssige årsager vil en generel kraftig forhøjelse af elafgiftsbelastningen for erhvervene være u hensigtsmæssig. Der er

derfor et vist afgiftsincitament til at lade lyset brænde i lokaler, der har behov for rumopvarmning, samt at lade elmotorer køre mere end strengt nødvendigt.

Det har været overvejet at lade f.eks. elektricitet til belysning indgå under den forhøjede rumopvarmningsafgift, men administrative og opgørelsesmæssige vanskeligheder gør, at dette ikke er fundet hensigtsmæssigt.

Det er dog spørgsmålet, om den lavere afgift på elektricitet til motordrift og belysning vil gøre, at man erstatter almindelig rumopvarmning med mere spildvarme fra elforbrug. Når rumopvarmningen er fuldt indfaset for erhverv, vil omkostningerne pr. GJ varme fremstillet ved f.eks. fyringsolie eller naturgas, der er et dyrt brændsel, være i størrelsesordenen 75 kr./GJ. Ved en pris inklusive CO₂-afgift på 45 øre pr. kWh vil omkostningen ved spildvarmeopvarmning fra belysning være i størrelsesordenen 125 kr./GJ nettovarme.

Hertil kommer, at det i praksis vil være vanskeligere at styre varmeproduktionen, når den sker som spildvarme fra belysning, at anvendelse af elektriske apparater udsætter disse for et vist slid og endelig, at der kun i visse dele af året er behov for rumopvarmning.

Når man ser de samlede omkostninger ved opvarmning med spildvarme fra belysning og motorer, vil disse normalt være større end ved brug af almindelige brændsler. Det vurderes, at der ikke i noget større omfang vil ske bevidst produktion af spildvarme fra motordrift m.v.

Nærmere om udnyttelse af varme udtaget fra produktionsanlæg, når varmen leveres fra virksomheden

Som nævnt er det ved lovforslaget tilstræbt at finde en balance mellem samfundsøkonomiske og energi- og miljømæssigt forsvarlige udnyttelser af overskudsvarme og hensynet til ikke at give incitamenter til bevidst produktion af overskudsvarme.

Denne balance er fundet ved, at man beskatter udtag af varme fra procesanlæg (»overskudsvarme«) gennem særlige installationer med den almindelige afgiftssats, som om varmen var blevet fremstillet i et fyranlæg, der udnyttede energien 100 pct. effektivt, mens den typiske udnyttelsesgrad varierer fra ca. 75 pct. til 90 pct. Der gives således et vist afgiftsbetinget incitament til at udnytte spildvarmen ud over incitamentet i form af, at der vil skulle anvendes mindre energi ved udnyttelse af overskudsvarmen end ellers. Hvis man fritog varmeudtag fra procesanlæg, ville incitamentet være større, hvilket i visse tilfælde ville kunne være hensigtsmæssigt ud fra isolerede miljø- og energipolitiske hensyn, omend incitamentet da

ofte ville være så stort, at der ville blive afholdt uforholdsmæssigt store investeringer til overskudsvarmenyttiggørelsen. Man ville imidlertid også give incitamenter til at producere mere overskudsvarme end højst nødvendigt, hvilket ville være u hensigtsmæssigt både af økonomiske, fiskale og ikke mindst miljø- og energipolitiske grunde ud over, at det kan give andre problemer.

Ofte vil overskudsvarmen ikke kunne finde anvendelse i virksomheden, hvor den produceres, men overskudsvarmen vil da kunne afsættes f.eks. til nærliggende fjernvarmenet.

De gældende regler bemyndiger skatteministeren til at fritage overskudsvarme for afgift. Det er en forudsætning, at der skal være tale om udnyttelse af overskudsvarme, der ellers ville gå til spilde. Dette er vanskeligt at afgøre, især fordi der kun er to muligheder nemlig enten fuld afgift af hele brændselsmængden inklusive den del, der primært har været anvendt til procestekniske formål, eller ingen afgift overhovedet bortset fra den almindelige CO₂-afgift for erhverv.

Det foreslås i dette forslag at nuancere reglerne således, at en leverance af overskudsvarme ikke vil udløse afgift af hele det direkte og indirekte energiforbrug, der måtte kunne henregnes hertil, men alene af den faktiske energileverance opgjort på en lempeligere måde. For virksomheder, der har fået dispensation for afgift af overskudsvarme, der leveres fra virksomheden, gør der sig særlige forhold gældende. Energi, anvendt til fremstilling af varme, der efter at være anvendt i virksomheden afsættes som overskudsvarme, uden at leverancen nødvendigvis gør et større energiforbrug, vil fortsat alene blive belastet med den for processen gældende CO₂-afgift.

Virksomheder, der ikke har modtaget dispensation, vil derimod skulle betale samme afgift af overskudsvarme, hvad enten den anvendes internt i virksomheden til rumopvarmning eller afsættes som overskudsvarme.

Virksomheder, der har opnået dispensation efter de hidtil gældende regler, og som har indrettet sig herefter, vil således fortsat ikke skulle indbetale afgift til staten af spildvarmeleverancer.

Forholdet til EU-retten

Forslaget er en del af det samlede kompleks om grønne afgifter, som i sin helhed notificeres for EU-Kommissionen i medfør af EU's statsstøtteregele. Kommissionens godkendelse skal foreligge, før de notificerede lovforslag kan sættes i kraft.

Miljømæssige konsekvenser

Rumopvarmning i erhverv foranlediger et CO₂-udslip på i alt ca. 2 mill. tons CO₂ ud af de samlede CO₂-udledninger på 60 mill. tons.

Forslaget skønnes at medføre et fald i CO₂-udledningen med ca. 25 pct. eller ca. 0,5 mill. tons, hvilket svarer til ca. 0,8 pct. af de samlede CO₂-udledninger.

Der henvises i øvrigt til det samtidig fremsatte forslag om ændring af kuldioxidafgiftsloven (Ændring af reglerne for tilbagebetaling).

Provenumæssige konsekvenser

Opgørelsen af de provenumæssige konsekvenser af forslaget er forbundet med usikkerhed, idet der ikke foreligger statistiske opgørelser over erhvervenes energiforbrug til rumopvarmning samt fordelingen heraf.

Det skønnes med en vis usikkerhed, at ca. 20 pct. af erhvervenes brændselsforbrug anvendes til rumopvarmning svarende til ca. 7 pct. af de samlede CO₂-udledninger, som de momsregistrerede erhvervs energiforbrug giver anledning til, herunder de indirekte ved fremstilling af elektricitet (svarer til ca. 2 mill. tons CO₂).

De provenumæssige virkninger og de erhvervs-mæssige fordelingsvirkninger er opgjort på baggrund af opgørelser over anvendelsen af fjernvarme i erhverv foretaget af Danmarks Statistik.

Ud fra denne statistik anvendes ca. 14,25 pct. af fjernvarmen i momsregistrerede erhverv. Af denne fjernvarme går alene en meget begrænset del til andet end rumopvarmning (bl.a. gartnerier). Korrigeres herfor, kan det beregnes, at fjernvarmeleverancer fra såvel fjernvarmeværker som kraftvarmeværker til rumopvarmningsformål vil blive belastet således i 1995-1998:

Tabel 1: Erhvervenes afgiftsbelastning fra fjernvarme

	Brændselsforbrug hvoraf der beregnes afgift ved varmeleverancer PJ	Erhvervsafg. ved nuværende satser (50 kr./ton CO ₂)* Mill.kr.	Foreslåede erhvervsafgifter 1996 Mill. kr.	Foreslåede erhvervsafgifter 1997 Mill.kr.	Foreslåede erhvervsafgifter 1998 Mill.kr.
Gasolie	1	0	5	5	5
Fuelolie	1,5	0	5	5	10
Naturgas	26	10	55	100	145
Kul	31,5	20	75	130	190
I alt	60	30	140	240	350

*) 14,25 pct. af fjernvarmeleverancer anvendes i momsregistrerede erhverv, heraf 11,84 pct. til rumopvarmning mv. i erhverv.

Når forslaget er fuldt gennemført i 1998, vil erhvervene få øget deres omkostninger til fjernvarme med ca. 325 mill. kr.

Med hensyn til naturgas bemærkes, at der ikke i denne opgørelse er forudsat indførelse af en egentlig afgift på naturgas. Uanset, at naturgassen ikke er belagt med egentlig afgift, er naturgasforbrugerne belastet af en såkaldt skyggeafgift. Naturgasselskaberne har mulighed for at sælge gassen til en pris svarende til prisen på det konkurrerende brændsel incl. afgift. Når erhvervenes muligheder for at få godtgjort afgiften på olie og kul mv. reduceres, vil naturgasselskaberne således kunne øge prisen på gasleverancerne tilsvarende uden at miste konkurrenceevne. I opgørelsen over naturgasprovenuet er denne mulighed forudsat at kunne udnyttes. De anførte provenuer afspejler naturgasselskabernes mulige ekstraintægter ved forhøjelse af prisen. Denne ekstraintægt vil i første omgang tilfalde naturgassælgerne. Det er samtidig foreslået, at naturgas delvist belægges med afgift, således at gasselskaberne netto ikke får forbedret deres økonomi som følge af dette forslag. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til det samtidig hermed fremsatte lovforslag om afgift af naturgas.

Det er dog den mindste del af erhvervenes varme- forbrug, der forsynes fra fjernvarmeleverandørerne. I BBR er der for forskellige ejendoms kategorier oplyst, hvor mange m² der opvarmes, heraf hvor mange der opvarmes med fjernvarme. De senest tilgængelige oplysninger er på baggrund af bygningsbestanden 1. januar 1988.

For fabrikslokaler, der opvarmes, kan det beregnes, at ca. 1/6 opvarmes med fjernvarme, mens 5/6 opvarmes med andet brændsel.

For kontor- og handelslokaler er forholdet, at ca. 47 pct. opvarmes med fjernvarme og ca. 53 pct. med andet brændsel.

For hoteller er forholdet 40 pct. for fjernvarme og 60 pct. for andet.

Det vil på grund af de særlige kraftvarmebeskatningsregler gælde, at der i gennemsnit vil blive beregnet ca. 1/3 mere i afgift ved opvarmning med individuel opvarmning end ved fjernvarme herunder kraftvarme. På baggrund af ovenstående forudsætninger vurderes den samlede provenuvirkning af dette forslag under forudsætning af uændret forbrug.

Tabel 2: Provenu fordelt på afgiftsarter

Erhverv	1996	1997	1998	1999	2000
Mill. kr.					
CO₂-afgift					
– vedr. fjernvarme					
– bortset fra gas	20	20	20	20	20
– gas	10	10	10	10	10
– andet end fjernvarme					
– andet end gas	45	45	45	45	45
– gas	30	30	30	30	30
I alt på CO₂-konto	65	65	65	65	65
Mineralolie					
– fjernvarme	5	10	15	15	15
– andet end fjernvarme	110	240	345	325	305
I alt mineralolieafgiftslov	115	250	360	340	320
Elektricitet	10	20	30	30	30
Kul					
– fjernvarme	40	90	155	155	155
– andet end fjernvarme	0	0	5	5	5
I alt kulafgiftslov	40	90	160	160	160
Gas					
– fjernvarme	40	85	130	130	130
– andet end fjernvarme	115	260	420	440	460
I alt gas herunder CO₂	195	385	590	610	635
I alt erhverv	425	810	1205	1205	1205
Fjernvarmeleverancer	10	20	30	40	50
Alt i alt	435	830	1235	1245	1255

Anm: Ved uændret forbrug.

Finanslovsvirkningerne vil være lidt mindre, jf. at der sker en forsinkelse af godtgørelsen af energiafgifterne til erhvervene på i gennemsnit henvend et kvartal.

I følgende oversigt er vist de forventede provenuvirkninger fordelt på de forskellige finanslovskonti:

Tabel 3. Provenu fordelt på finansår

Erhverv	1996	1997	1998	1999	2000
	Mill. kr.				
CO ₂ -afg.konto	50	65	65	65	60
Mineralolieafg.konto	100	230	340	340	325
Kulafg.konto	35	80	150	160	160
Elafg.konto	10	20	30	30	30
Gas*	195	385	590	610	635
I alt	390	780	1175	1205	1210

Anm: Ved uændret forbrug.

* helårsvirkningen

Ud over provenuvirkninger af opvarmning i erhverv kommer provenuvirkninger af forslaget om ændringer af reglerne for beskattning af varme, der udtages af produktionsprocesser og som afsættes bortset fra varme fra virksomheder, der har fået dispensation. Da der også med dette forslag gives et yderligere incitament til at nyttiggøre spildvarme fra eksisterende overskudsvarmeleverandører kan der forventes en større levering af overskudsvarme, hvilket vil indebære et provenutab. For nye virksomheder, der vil afsætte nyttiggjort spildvarme, vil der komme et vist merprovenu af denne leverance. Da spildvarmeleverancen imidlertid typisk vil fortrænge anden energi med væsentlig større afgiftsbelastning vil dette også træde mod at give provenutab, dog ikke i så væsentligt omfang som hvis der også for denne var givet fuld afgiftsfrihed. På grund af usikkerheden er der ikke forsøgt skønnet over provenuvirkningen. Provenuvirkningerne heraf er vanskelige at opgøre.

Til provenuoverslaget bemærkes, at der som nævnt ikke foreligger tilgængelig statistik over energiforbruget til rumopvarmning endsige fordelt på de enkelte brændsler. Energiforbruget til rumopvarmning er fortsat faldende, og der er derfor taget udgangspunkt i et forsigtigt skøn - især i den første del af perioden 1996 til år 2000. Ved beregningen af afgiftsbelastningen uden for fjernvarmeværkerne mellem olie og gas er der taget udgangspunkt i energistatistikens opgørelser over hvilke brændsler, der anvendes til rumopvarmning i kategorien »andre forbrugere«, der foruden lejligheder også omfatter service og forlystelsesvirksomheder samt engros- og detailhandel. Efter denne opgørelse udgjorde brændselsforbruget til rumopvarmning hos »andre forbrugere« følgende klimakorrigeret:

Tabel 4: Brændselsforbrug hos »andre forbrugere«

	Gas PJ	Olie PJ
1989	7	17
1990	8	14
1991	8	13
1992	8	12
1993	10	10

I industrien er naturgassens markedsandel vedrørende rumopvarmning sandsynligvis mindre end for handel og service. Det er ved overslaget lagt til grund, at brændsler til rumopvarmning (bortset fra fjernvarme) fordeler sig med 50 pct. til olie og 50 pct. til gas i 1996. Frem til år 2000 er forudsat, at gassen jævnt erobrer større markedsandele, således at forholdet i år 2000 er 40 pct. til olie og 60 pct. til gas.

Da forslaget medfører forholdsvis store stigninger i opvarmningsomkostningerne for erhvervene, må man forvente en ret pæn reduktion i forbruget af energi til rumopvarmning. Under forudsætning af de nuværende priser og en elasticitet på ca. 0,3 kan det forventes, at det forbrug, hvoraf der skal betales afgift, vil falde med omkring 25 pct. En så markant forbrugsreduktion er måske for optimistisk, når man tager hensyn til, at de reale energipriser for rumopvarmning i slutningen af 1970'erne og første halvdel af 1980'erne var højere end de priser, der fremover vil gælde. Man vil set i dette lys kunne antage, at erhvervene allerede har gennemført rentable investeringer i energibesparelser ved nye højere energipriser. Modsat er der også en forventning om, at de reale energipriser uden afgift vil stige, således at man kommer op på eller over de tidligere gældende priser. Endelig vil en del af afgiftsfaldet være betinget

af skifte til opvarmningsform, der belastes med mindre afgift.

Med stor usikkerhed er det skønnet, at forslaget vil medføre en reduktion i energiforbruget (CO₂-udslip) til rumopvarmning i erhvervene på henholdsvis ca. 1 pct., ca. 7 pct., ca. 13 pct., ca. 20 pct. og ca. 25

pct. i årene 1996-2000. Det skal understreges, at mængdereaktionen er usikker, og som anført blandt andet vil afhænge af prisudviklingen i øvrigt. Lægges ovenstående antagelser til grund vil provenuirkningerne være som følger:

Tabel 5. Helårsprovenuirkninger som følge af rumopvarmningsforslagene under antagelse af mængdereaktion:

Erhverv	1996	1997	1998	1999	2000
Mill. kr.					
CO₂-afgift					
– vedr. fjernvarme					
– – bortset fra gas	20	20	15	15	15
– – gas	10	10	10	10	10
– andet end fjernvarme					
– – andet end gas	40	40	40	35	30
– – gas	30	25	25	25	25
I alt på CO₂-konto	60	60	55	50	45
Mineralolie					
– fjernvarme	5	10	10	10	10
– andet end fjernvarme	110	225	305	255	230
I alt mineralolieafgiftslov	115	235	315	265	240
Elektricitet	10	20	25	25	25
Kul					
– fjernvarme	40	85	135	125	115
– andet end fjernvarme	0	0	5	5	5
I alt kulafgiftslov	40	85	140	130	120
Gas					
– fjernvarme	40	75	110	100	100
– andet end fjernvarme	115	240	370	350	345
I alt gas herunder CO₂	195	350	515	485	480
Alt i alt	420	750	1050	955	910

Anm: Med mængdereaktion.

I følgende oversigt er vist finansårsvirkningerne af forslaget under antagelse af mængdereaktion:

Tabel 6. Finansårsvirkninger

	1996	1997	1998	1999	2000
	Mill. kr.				
CO ₂ afgiftskonto	50	60	55	50	45
Mineralolieafgiftskonto	95	215	305	260	245
Kulafgiftskonto	35	80	130	130	120
Elafgiftskonto	10	20	25	25	25
Gas*	195	350	515	485	480
I alt erhverv	385	720	1030	950	915
Fjernvarmeleverancer					
kul	5	10	15	20	25
olie	5	10	15	20	25
Alt i alt	395	740	1060	990	965

Anm: Med mængdereaktion

* Helårsvirkningen.

Der henvises i øvrigt til det samtidig hermed fremsatte lovforslag om afgift af naturgas samt forslaget om ændring af CO₂-afgiftsloven.

*Erhvervsmæssige konsekvenser***Tabel 7. Uden mængdevirkninger**

	1996	1997	1998
	— Mill. kr. —		
Landbrug og gartneri	10	15	25
Skovbrug	0	0	0
Fiskeri	0	0	0
Landbrug m.v. i alt	10	15	25
Råstofudvinding	0	5	5
Nærings- og nydelsesmiddel ..	35	65	95
Tekstil og beklædning	10	15	25
Træforarbejdning	5	5	10
Papir og grafisk	10	20	35
Kemiske produkter	25	50	75
Sten, ler og glas	0	5	5
Metalværker og støberier	5	5	5
Jern og metalprodukter	60	120	175
Anden fremstilling	5	10	15
Fremstillingsvirksomhed i alt ..	155	295	440
EL, gas, vand og varme	0	5	5
Bygge- og anlægsvirksomhed ...	15	25	40
Engroshandel	45	85	125
Detailhandel	50	90	135
Hotel og restauration	40	80	115
Transportvirksomhed	15	30	50
Post og tele	0	0	0
Finansiell virksomhed og forsikring	0	0	0
Forretningsservice	50	95	140
Undervisning og sundhed privat	0	0	0
Forlystelser	5	15	20
Husholdningsservice	30	55	80
Handel og service i alt	235	450	665
Momsregistreret off.	10	15	25
I alt	425	810	1205

Anm.: For årene efter 1998 er beløbene uændrede.

Tabel 8. Med mængdevirkninger

	1996	1997	1998	1999	2000
	Mill. kr.				
Landbrug og gartneri	10	15	20	20	20
Skovbrug	0	0	0	0	0
Fiskeri	0	0	0	0	0
Landbrug m.v. i alt	10	15	20	20	20
Råstofudvinding	0	5	5	5	5
Nærings- og nydelsesmiddel	35	60	85	75	70
Tekstil og beklædning	10	15	20	20	20
Træforarbejdning	5	5	10	10	5
Papir og grafisk	10	20	30	25	25
Kemiske produkter	25	45	70	60	60
Sten, ler og glas	0	5	5	5	5
Metalværker og støberier	5	5	5	5	5
Jern og metalprodukter	60	110	150	140	130
Anden fremstilling	5	10	10	10	10
Fremstillingsvirksomhed i alt	155	275	385	350	330
El, gas, vand og varme	0	5	5	5	5
Bygge- og anlægsvirksomhed	15	25	35	30	30
Engroshandel	45	75	110	100	95
Detailhandel	50	85	120	110	105
Hotel og restauration	40	70	100	90	85
Transportvirksomhed	15	30	40	40	35
Post og tele	0	0	0	0	0
Finansiell virksomhed og forsikring	0	0	0	0	0
Forretningsservice	45	85	120	110	105
Undervisning og sundhed privat	0	0	0	0	0
Forlystelser	10	15	20	15	15
Husholdningsservice	25	50	70	60	60
Handel og service i alt	230	405	580	525	500
Momsregistreret off.	10	15	20	20	20
I alt	420	750	1050	955	910

Det skal understreges, at fordelingen er behæftet med usikkerhed. Virksomheder, der er beliggende i områder, der forsynes fra centrale kulbaserede kraftvarmeværker, og hvor der beregnes en forholdsvis lille afgiftsbetaling, herunder CO₂-afgift, vil få en tilsvarende lille stigning i afgiften og vil blive belastet forholdsvis lidt. Visse leverancer vil få en tilsvarende lille stigning i afgiften og vil blive belastet forholdsvis lidt. Det samme gælder virksomheder, der aftager varme fra affaldsforbrændinger m.v. Det kan forventes, at flere virksomheder end i dag vil slutte sig til sådanne net.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne i det samtidig fremsatte forslag om ændring af kuldioxidafgiftsloven (Ændring af reglerne for tilbagebetaling).

Administrative konsekvenser

Der henvises til det samtidig fremsatte lovforslag om ændring af lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter (ændring af tilbagebetaling).

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Nr. 1

Det foreslås at ændre de ikke centrale kraftvarmeværkers betaling af afgift, således at den fremtidige betaling i højere grad kommer til at gå efter objektive kriterier.

Brændsel til elfremstilling er fritaget for afgift, hvilket modsvares af, at der betales afgift af elektriciteten. Brændsel til varmfremstillingen er derimod afgiftsbelagt. De foreslåede regler sikrer, at der sker en rimelig fordeling af den del af brændslet, som henregnes til henholdsvis el og varmfremstilling.

De decentrale og industrielle kraftvarmeværker kan efter forslaget vælge mellem to principper:

- a) en fordeling af brændslet til henholdsvis varme og elproduktion i forhold til de faktisk fremstillede mængder
- b) en fordeling, der baseres på den fremstillede mængde elektricitet.

Model a) vil give den mest retvisende fordeling, men kræver måling af såvel den fremstillede mængde el som varme. Model b) foreslås udformet som et simplere alternativ, men med en omregningsfaktor så høj, at den kun er attraktiv, hvis måleomkostningerne er relativt høje.

Fordelingen kan illustreres ved følgende eksempel:

Forbrug af fuelolie	1,0	ton
Energiindhold i brændslet	40,40	GJ
Fremstillet el	11,716	GJ
Fremstillet varme	23,432	GJ
Ægte samlet virkningsgrad 87 pct.		

Model a:

Medgået til elfremstilling:

$11,716 / (11,716 + 23,432) \times 1 \text{ ton} \dots\dots\dots 333,33 \text{ kg}$

Medgået til varmfremstilling

$(1000 - 333,33) \dots\dots\dots 666,66 \text{ kg}$

Model b:

Medgået til elfremstilling:

$11,716 / 0,9 / 40,40 \times 1 \text{ ton} \dots\dots\dots 322,22 \text{ kg}$

Medgået til varmfremstilling

$(1000 - 322,22) \dots\dots\dots 677,77 \text{ kg}$

Nr. 2

Det foreslås samtidig, at skatteministerens bemyndigelse til at fritage for afgift i særlige tilfælde ophæves. Bemyndigelsen har været anvendt til at fritage overskudsvarme for afgift.

Nr. 3

De ændrede regler for tilbagebetaling fremgår af den foreslåede § 11, stk. 4-6.

Det foreslås, at hovedprincippet for tilbagebetalingen af energiafgifter bliver, at kun afgiften af varer, som ikke direkte eller indirekte er anvendt til fremstilling af varme bestemt for videresalg, rumopvarmning eller fremstilling af varmt vand, tilbagebetales. Varerne betragtes som direkte anvendt i de tilfælde, hvor der udelukkende produceres fjernvarme, rumvarme og varmt vand, mens der med indirekte anvendelse menes i samproduktion med andre varer eller tjenester.

Der kan dog fortsat ydes tilbagebetaling for egentlig procesvarme, ligesom det foreslås at procesanlægs direkte bidrag til lokaleopvarmning ikke i sig selv afskærer virksomheden fra tilbagebetaling.

Bestemmelserne herom fremgår af den foreslåede § 11, stk. 5, nr. 1-4:

For det første foreslås det, at afgiften af varmt vand kan tilbagebetales, når vandet bruges til fremstilling af varer, som videresælges. Vandet skal være anvendt som en del af selve forarbejdningen af varerne, hvilket f.eks. indebærer, at afgiften tilbagebetales af det varme vand, som er medgået til skoldning af grise, men ikke af det, som er anvendt til rengøring af slagteriet. I det omfang forarbejdningen består i vask o.lign., er det en betingelse, at vasken m.v.

foregår på særlige anlæg. I nr. 1 fastslås det samtidig, at det forhold, at en proces afgiver varme til omgivelserne, ikke betragtes som en indirekte opvarmning af rummet. Dog begrænses tilbagebetalingen i det omfang, der installeres særlige anlæg med det formål at udnytte procesvarmen som rumvarme, jf. stk. 6. F.eks. får et støberi tilbagebetaling, selv om smelteovnen direkte afgiver varme til omgivelserne. Da hoteller, kantiner, restauranter og detailudsalgsbutikker stort set kun anvender olie, kul og gas til rumopvarmning, foreslås det af administrative årsager at afskære disse områder fra tilbagebetalingen. Det samme gør sig gældende for anvendelse af mineralolieprodukter, kul og gas i komfurer og kogeplader.

For det andet foreslås det i stk. 5, nr. 2, at ligestille de former for opvarmning af rum, som i udpræget grad har karakter af procesopvarmning, med anden varme, som der ydes tilbagebetaling for. Afgrænsningen over for almindelig rumvarme består i, at rummet skal være særligt indrettet til forarbejdning af varer, der skal opvarmes, og rummets driftstemperatur skal være mindst 45°C. Visse rum anvendes både som male- og tørrekabiner. Når rummet anvendes som malekabiner, vil temperaturen typisk være under 45°C. Det foreslås, at forbruget af varme i disse rum berettiger til tilbagebetaling, såfremt rummet har en driftstemperatur på 45°C, når det anvendes som tørrekabiner.

For det 3. foreslås det, at der under alle omstændigheder er adgang til tilbagebetaling for de processer, som er omfattet af listen over særligt energiintensive processer i CO₂-afgiftsloven, f.eks. drivhuse. Herudover friholdes opvarmning af staldbygninger og forbruget af varmt vand i disse.

Endelig foreslås det i nr. 4, at når samme anlæg forsyner virksomheder med både rumvarme og procesvarme, kan der ske en forholdsmæssig tilbagebetaling, hvis virksomheden installerer de nødvendige målere.

I stk. 6 foreslås det dog, at i det omfang procesvarmen efterfølgende sælges som fjernvarme eller udnyttes i radiatorer eller lignende, nedsættes tilbagebetalingerne med et beløb, som svarer til den afgift, der skulle være betalt, såfremt varmen var blevet fremstillet direkte med henblik på rumopvarmning, dvs. 42,5 kr. pr. GJ varme. Sælges varmen til f.eks. et fjernvarmenet, udgør nedsættelsen dog højst 42,5 pct af vederlaget for varmeleverancen. Ved det samlede vederlag forstås såvel vederlag, som afregnes i forhold til den leverede mængde varme, som faste bidrag. Bestemmelsen vil dog ikke omfatte leverancer for virksomheder, der tidligere har fået dispensation, jf. stk. 7.

Det foreslås samtidig i stk. 8, at ligestille nedsættelsen af tilbagebetalingen med en egentlig afgift, så momsregistrerede virksomheder kan få tilbagebetalt nedsættelsen i samme omfang som afgiften godtgøres af en tilsvarende leverance fra et fjernvarmeværk.

Til § 2

Bestemmelserne i § 2 medfører, at bestemmelserne i § 1 også kommer til at omfatte kulafgiften.

Til § 3

Bestemmelserne i § 3 medfører, at bestemmelserne i § 1 også kommer til at omfatte elektricitet, dog foreslås en mulighed for særlig opgørelse af den forbrugte elektricitet til ikke tilbagebetalingsberettigede formål. Udnyttes varme fremstillet ved elektricitet til andet end procesformål, nedsættes tilbagebetalingen efter de samme principper som i mineralolieafgiftsloven.

Virksomhederne kan vælge mellem tre opgørelsesprincipper for den ikke tilbagebetalingsberettigede elafgift. For det første kan opgørelsen baseres på en måling af selve elforbruget – alternativt kan den fremstillede mængde varme måles. I praksis kan det dog være vanskeligt at benytte denne metode for radiatorer m.m., mens der vil være en mulighed for vandvarmere. Såfremt opgørelsen baseres på varmfremstilling, lægges der 10 pct. til af hensyn til konverteringstab. Endelig har virksomheden mulighed for at opgøre forbruget efter en standardsats. Den mest retvisende metode er den første, og satserne er fastsat, så den ofte vil være attraktiv. Valgfriheden er foreslået af hensyn til virksomhedens administrative omkostninger.

Forslaget om ændring af elafgiftsloven skal ses i lyset af, at elektricitet kun i mindre omfang anvendes til rumopvarmning. Forslaget har derfor også karakter af en værnsbestemmelse mod øget anvendelse af elopvarmning.

Til § 4

Bestemmelsen indeholder ikrafttrædelses- og overgangsregler, herunder indfasningen.

EU-Kommissionens godkendelse efter statsstøttere reglerne skal foreligge, før bestemmelserne kan sættes i kraft.

Det foreslås derfor, at skatteministeren fastsætter ikrafttrædelsen. Loven kan dog tidligst træde i kraft den 1. januar 1996.

Bilag

I dette bilag er (med mindre skrift)
indsat den gældende formulering af de bestemmelser,
der berøres af lovforslaget

§ 1

I lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 543 af 22. juni 1994, som senest ændret ved lov nr. af ... april 1995, foretages følgende ændringer:

1. § 9, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Fritaget for afgift er endvidere varer, der anvendes til fremstilling af elektricitet i kraftværker og kraftvarmeværker, når der skal betales afgift efter lov om afgift af elektricitet. Kraftværker og kraftvarmeværker omfattet af bilaget til denne lov skal ikke betale afgift af den del af det samlede forbrug af afgiftspligtige varer, der medgår til produktionen af elektricitet, og som indregnes i elektricitetsprisen. Andre kraftvarmeværker end de, der er omfattet af bilaget, skal ikke betale afgift af den andel af det samlede forbrug af afgiftspligtige varer, som er medgået til fremstilling af elektricitet. Den andel af det samlede forbrug af afgiftspligtige varer, som er medgået til fremstilling af elektriciteten, beregnes som forholdet mellem på den ene side energiindholdet i den fremstillede elektricitet og på den anden side summen af energiindholdet i den fremstillede elektricitet og den fremstillede mængde varme. Andre kraftvarmeværker end de, der er omfattet af bilaget, kan i stedet vælge at beregne den andel af det samlede forbrug af afgiftspligtige varer, som er medgået til fremstilling af elektricitet, som forholdet mellem på den ene side energiindholdet i den fremstillede elektricitet divideret med 0,9 og på den anden side det totale energiindhold i de indfyrede brændsler.

Energiindholdet udgør:

Spildolie	40,4 MJ/kg
Fyringstjære	36,4 MJ/kg
Gas- og dieselolie.....	35,9 MJ/l
Petroleum	34,8 MJ/l
Fuelolie	40,4 MJ/kg
LPG.....	46,0 MJ/kg
Gas som fremkommer ved raffinering af mineralisk olie (Raffinaderigas)	52,0 MJ/kg
Stenkul	25,2 GJ/ton
Koks	28,9 GJ/ton
Jordoliekoks	31,4 GJ/ton
Brunkulsbriketter og brunkul	18,3 GJ/ton
Benzin	32,9 MJ/L
Halm	14,5 MJ/kg
Træaffald	14,7 MJ/kg
Andet affald	9,4 MJ/kg
Naturgas	39,6 MJ/Nm ³

MJ = megajoule

GJ = gigajoule«

§ 9. ---

Stk. 2. Fritaget for afgift er endvidere varer, der anvendes til fremstilling af elektricitet i kraftværker og kraftvarmeværker, når der skal betales afgift efter lov om afgift af elektricitet. Kraftvarmeværker skal ikke betale afgift af den del af det samlede forbrug af afgiftspligtige varer, der medgår til produktionen af elektricitet, og som indregnes i elektricitetsprisen.

Stk. 3. ---

Stk. 4. ---

2. § 9, stk. 5, ophæves.

Stk. 6-10 bliver herefter stk. 5-9.

§ 9. ---

Stk. 5. Skatteministeren kan efter forhandling med energiministeren og efter EF's regler herom yde afgiftsgodtgørelse, når energipolitiske grunde taler herfor, herunder når der er tale om overskudsvarme, der ellers ville gå til spilde.

Stk. 6. Der ydes godtgørelse af afgiften af afgiftsberigtigede varer, der leveres til et andet EF-land i overensstemmelse med EF's bestemmelser herom.

Stk. 7. Der ydes afgiftsfritagelse af varer, der indføres eller modtages fra andre EF-lande i samme omfang som efter merværdiafgiftslovens § 36, stk. 1, nr. 1-3. Der ydes endvidere afgiftsfritagelse for olieprodukter, som medbringes fra udlandet til brug i køretøjets normale brændstoftank eller reservedunk, jf. dog § 13, stk. 4.

Stk. 8. Der ydes afgiftsfritagelse af varer, der midlertidigt indføres eller modtages fra andre EF-lande, til de i toldlovens § 5, nr. 3, nævnte formål.

Stk. 9. Varer omfattet af stk. 3 kan i særlige tilfælde leveres uden afgift fra en registreret oplagshaver.

Stk. 10. Skatteministeren kan fastsætte regnskabs- og kontrolforskrifter for afgiftsfritagelse og godtgørelse og betinge afgiftsfriheden af et årligt mindsteforbrug. Afgiftsbeløb under 50 kr. udbetales ikke. Skatteministeren kan endvidere fastsætte de nærmere regler for opgørelse og afregning af afgiften efter stk. 2, 2. pkt., og for brug af brændstof efter stk. 4.

3. I § 11 ophæves *stk. 4* og i stedet indsættes:

»*Stk. 4.* Der ydes ikke tilbagebetaling for afgiften af varme og varer, der direkte eller indirekte anvendes til fremstilling af varme, som leveres fra virksomheden, rumvarme eller varmt vand, jf. dog *stk. 5*.

Stk. 5. Der ydes dog tilbagebetaling for:

- 1) Afgiften af varme og varer omfattet af *stk. 4* som anvendes til fremstilling af varer, der er bestemt for afsætning, og som et led i forarbejdningen vaskes, renses eller rengøres i eller med særlige anlæg, eller udsættes for temperaturstigninger i forhold til det omgivende rum på mindst 10° C, såsom opvarmning, kogning, ristning, destillation, sterilisation, pasteurisering, dampning, tørring, inddampning, fordampning eller kondensering i særlige anlæg, uanset at disse forar-

bejdninger også bidrager til opvarmning af lokaler m.v., jf. dog *stk. 6*. Der ydes dog ikke tilbagebetaling i forbindelse med varefremstilling i hoteller, restaurationer, kantiner og detailudsalgsteder eller for varme-forbrug i komfurer eller til kogeplader.

- 2) Afgiften af varme og varer omfattet af *stk. 4*, som anvendes til fremstilling af varer, der er bestemt for afsætning, og som et led i forarbejdningen udsættes for temperaturændringer, såsom opvarmning, kogning, ristning, destillation, sterilisation, pasteurisering, dampning, tørring, inddampning, fordampning eller kondensering i særlige rum med en driftstemperatur på mindst 45° C, eller i kombinerede male- og tørrerum, når tørrerummet har en driftstemperatur på mindst 45° C. Afgiften tilbagebetales, uanset at opvarmningen af det særlige rum også bidrager til opvarmning af andre lokaler m.v., jf. dog *stk. 6*.

- 3) Afgiften af varme og varer omfattet af *stk. 4*, i de anvendelser, som er nævnt i bilaget til lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter samt anvendt til rumopvarmning og varmt vand i staldbygninger, jf. dog *stk. 6*.

- 4) En forholdsmæssig del af afgiften af varer og varme, der forbruges i anlæg, hvor der fremstilles såvel varme og varmt vand, der fremstillet på et selvstændigt anlæg ville være tilbagebetalingsberettiget, som ikke tilbagebetalingsberettiget varmeleverance, rumvarme og varmt vand, når en sådan forholdsmæssig fordeling kan opgøres. Den tilbagebetalingsberettigede andel opgøres som forholdet mellem på den ene side den mængde energi, som forbruges i de tilbagebetalingsberettigede anlæg og på den anden side energiindholdet i den samlede mængde fremstillede varme.

Stk. 6. I det omfang en del af det varme vand eller varmen, som der ydes tilbagebetaling for efter *stk. 1* eller *5*, efterfølgende nyttiggøres ved særlige installationer, der er indrettet til indvinding af varme, nedsættes den samlede tilbagebetaling efter lov om afgift af elektricitet, lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., lov om afgift af naturgas og bygas og denne lov med 42,5 kr. pr. gigajoule (GJ) varme. I det omfang varmen afsættes, udgør nedsættelsen dog højst 42,5 pct. af det samlede vederlag for varmeleverancen.

Stk. 7. For virksomheder, der den 6. april 1995 har tilladelse til afgiftsgodtgørelse for

varmeleverancer efter de hidtil gældende regler i § 9, stk. 5, jf. lovbekendtgørelse nr. 543 af 22. juni 1994, sker der ingen nedsættelse af tilbagebetalingen efter stk. 6, når varmen i henhold til tilladelsen afsættes af virksomheden.

Stk. 8. Den, som forbruger varme fra en virksomhed nævnt i stk. 6, får tilbagebetalt et beløb svarende til nedsættelsen efter stk. 6 i samme omfang, som der ydes tilbagebetaling efter stk. 1, 2, 4 og 5 eller afgiftsfritagelse efter § 9, stk. 1, nr. 4, eller § 9, stk. 2.

Stk. 5 bliver herefter stk. 9.

§ 11. ---

Stk. 4. Ved opgørelsen af forbruget efter stk. 1 medregnes ikke afgift af afgiftspligtige varer, der anvendes til fremstilling af varme, der leveres fra virksomheden.

Stk. 5. Til dokumentation af tilbagebetalingsbeløbet skal virksomheden kunne fremlægge fakturaer eller særskilte opgørelser, der kan danne grundlag for opgørelsen af tilbagebetalingsbeløbet, jf. § 12, stk. 4, og § 14, stk. 4, og for, at varer, for hvilke der er ydet tilbagebetaling efter stk. 2, 1. pkt., ikke er anvendt som motorbrændstof.

Stk. 6. ---

4. I § 11, stk. 6, der bliver stk. 10, ændres: »stk. 5« til »stk. 9«.

§ 11. ---

Stk. 6. Skatteministeren kan fastsætte regler for opgørelse af afgift, der er tilbagebetalingsberettiget efter stk. 3, og bestemmelser om dokumentation efter stk. 5.

5. I § 14, stk. 9, indsættes efter »regnskabsførelse«: », og for indretning af teknisk måleudstyr og montering af dette i virksomheden.«.

§ 14. ---

Stk. 9. De statslige told- og skattemyndigheder fastsætter nærmere regler for virksomhedernes regnskabsførelse.

§ 2

I lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 544 af 22. juni 1994, foretages følgende ændringer:

1. § 7, stk. 1, affattes således:

»Fritaget for afgift er varer, der anvendes til fremstilling af elektricitet i kraftværker og kraftvarmeværker, når der skal betales afgift efter lov om afgift af elektricitet. Kraftværker og kraftvarmeværker omfattet af bilaget til denne lov skal ikke betale afgift af den del af det samlede forbrug af afgiftspligtige varer, der medgår til produktionen af elektricitet, og som indregnes i elektricitetsprisen. Andre kraftvarmeværker end de, der er omfattet af bilaget, skal ikke betale afgift af den andel af det samlede forbrug af afgiftspligtige varer, som er medgået til fremstilling af elektricitet. Den andel af det samlede forbrug af afgiftspligtige varer, som er medgået til fremstilling af elektricitet, beregnes som forholdet mellem på den ene side energiindholdet i den fremstillede elektricitet og på den anden side summen af energiindholdet i den fremstillede elektricitet og den fremstillede mængde varme. Andre kraftvarmeværker end de, der er omfattet af bilaget, kan i stedet vælge at beregne den andel af det samlede forbrug af afgiftspligtige varer, som er medgået til fremstilling af elektricitet, som forholdet mellem på den ene side energiindholdet i den fremstillede elektricitet divideret med 0,9 og på den anden side det totale energiindhold i de indfyrede brændsler.

Energiindholdet udgør:

Spildolie	40,4 MJ/kg
Fyringstjære	36,4 MJ/kg
Gas- og dieselolie	35,9 MJ/l
Petroleum	34,8 MJ/l
Fuelolie	40,4 MJ/kg
LPG	46,0 MJ/kg
Gas som fremkommer ved raffinering af mineralsk olie (raffinaderigas)	52,0 MJ/kg
Stenkul	25,2 GJ/ton
Koks	28,9 GJ/ton
Jordoliekoks	31,4 GJ/ton
Brunkulsbriketter og brunkul	18,3 GJ/ton
Benzin	32,9 MJ/l
Halm	14,5 MJ/kg
Træaffald	14,7 MJ/kg
Andet affald	9,4 MJ/kg
Naturgas	39,6 MJ/Nm ³

MJ = megajoule

GJ = gigajoule«

Bilag til f. t. l. vedr. energiafgift af mineralolieprodukter m.v.

§ 7. Fritaget for afgift er afgiftspligtige varer, der anvendes til fremstilling af elektricitet i kraftværker og kraftvarmeværker, der afsætter elektricitet. Kraftvarmeværker er fritaget for afgift af den del af det samlede forbrug af afgiftspligtige varer, der medgår til fremstilling af elektricitet, og som indregnes i elektricitetsprisen.

Stk. 2. ---

2. I § 8 ophæves stk. 3 og 4, og i stedet indsættes:

»Stk. 3. Der ydes ikke tilbagebetaling for afgiften af varme og varer, der direkte eller indirekte anvendes til fremstilling af varme, som leveres fra virksomheden, rumvarme eller varmt vand, jf. dog stk. 4.

Stk. 4. Der ydes dog tilbagebetaling for:

- 1) Afgiften af varme og varer omfattet af stk. 3, som anvendes til fremstilling af varer, der er bestemt for afsætning, og som et led i forarbejdningen vaskes, renses eller rengøres i eller med særlige anlæg, eller udsættes for temperaturstigninger i forhold til det omgivende rum på mindst 10° C, såsom opvarmning, kogning, ristning, destillation, sterilisation, pasteurisering, dampning, tørring, inddampning, fordampning eller kondensering i særlige anlæg, uanset at disse forarbejdninger også bidrager til opvarmning af lokaler m.v., jf. dog stk. 5. Der ydes dog ikke tilbagebetaling i forbindelse med varefremstilling i hoteller, restaurationer, kantiner og detailudsalgssteder eller for varme-forbrug i komfurer eller til kogeplader
- 2) Afgiften af varme og varer omfattet af stk. 3, som anvendes til fremstilling af varer, der er bestemt for afsætning, og som et led i forarbejdningen udsættes for temperaturændringer, såsom opvarmning, kogning, ristning, destillation, sterilisation, pasteurisering, dampning, tørring, inddampning, fordampning eller kondensering i særlige rum med en driftstemperatur på mindst 45° C, eller i kombinerede male- og tørrerum, når tørrerummet har en driftstemperatur på mindst 45° C. Afgiften tilbagebetales, uanset at opvarmningen af det særlige rum også bidrager til opvarmning af andre lokaler m.v., jf. dog stk. 5.
- 3) Afgiften af varme og varer omfattet af stk. 3 i de anvendelser, som er nævnt i bilaget til lov om kuldioxidafgift af visse energipro-

dukter samt anvendt til rumopvarmning og varmt vand i staldbygninger, jf. dog stk. 5.

- 4) En forholdsmæssig del af afgiften af varer og varme, der forbruges i anlæg, hvor der fremstilles såvel varme og varmt vand, der fremstillet på et selvstændigt anlæg ville være tilbagebetalingsberettiget, som ikke tilbagebetalingsberettiget varmeleverance, rumvarme og varmt vand, når en sådan forholdsmæssig fordeling kan opgøres. Den tilbagebetalingsberettigede andel opgøres som forholdet mellem på den ene side den mængde energi, som forbruges i de tilbagebetalingsberettigede anlæg, og på den anden side energiindholdet i den samlede mængde fremstillede varme.

Stk. 5. I det omfang en del af det varme vand eller varmen, som der ydes tilbagebetaling for efter stk. 1 eller 4, efterfølgende nyttiggøres ved særlige installationer, der er indrettet til indvinding af varme, nedsættes den samlede tilbagebetaling efter lov om afgift af elektricitet, lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., lov om afgift af naturgas og bygas og denne lov med 42,5 kr. pr. gigajoule (GJ) varme. I det omfang varmen afsættes, udgør nedsættelsen dog højst 42,5 pct. af det samlede vederlag for varmeleverancen.

Stk. 6. For virksomheder, der den 6. april 1995 har tilladelse til afgiftsgodtgørelse for varmeleverancer efter de hidtil gældende regler i § 8, stk. 4, jf. lovbekendtgørelse nr. 544 af 22. juni 1994, sker der ingen nedsættelse af tilbagebetalingen efter stk. 5, når varmen i henhold til tilladelsen afsættes af virksomheden.

Stk. 7. Den, som forbruger varme eller varmt vand fra en virksomhed nævnt i stk. 5, får tilbagebetalt et beløb svarende til nedsættelsen efter stk. 5 i samme omfang, som der ydes tilbagebetaling efter stk. 1, 2, 3 og 4 eller afgiftsfritagelse efter § 7, stk. 1.«

§ 8. ---

Stk. 3. Ved opgørelsen af forbruget efter stk. 1 medregnes ikke afgiftspligtige varer, der anvendes til fremstilling af varme, der leveres fra virksomheden.

Stk. 4. Skatteministeren kan dog efter forhandling med energiministeren gøre undtagelse fra bestemmelsen i stk. 3, når energipolitiske hensyn taler derfor.

3. I § 11, stk. 4, indsættes efter »regnskabsførelse«:

», og for indretning af teknisk måleudstyr og montering af dette i virksomheden.«

§ 11. ---

Stk. 4. De statslige told- og skattemyndigheder fastsætter nærmere regler for de registrerede virksomheders regnskabsførelse.

§ 3

I lov om afgift af elektricitet, jf. lovbekendtgørelse nr. 545 af 22. juni 1994, foretages følgende ændringer:

1. I § 11 indsættes efter *stk. 2* som nye stykker:

»*Stk. 3.* Tilbagebetalingen kan ikke finde sted for afgiftspligtig elektricitet og varme, som forbruges i vandvarmere, varmepumper til opvarmning af brugsvand samt faste installerede elektriske radiatorer, strålevarmeanlæg, varmeblæsere, konvektionsovne, varmepumper og lignende anlæg beregnet til rumopvarmning.

Stk. 4. Virksomheder kan vælge mellem følgende 3 principper i opgørelsen af den mængde elektricitet, som er omfattet af *stk. 3*:

- 1) den faktiske mængde elektricitet forbrugt i de nævnte anlæg opgjort efter måler, eller
- 2) den fremstillede mængde varme opgjort efter måler multipliceret med 1,1, eller
- 3) den installerede effekt multipliceret med 350 timer pr. måned.

Stk. 5. I det omfang en del af det varme vand eller varme, som ikke er omfattet af *stk. 4*, efterfølgende nyttiggøres ved særlige installationer, der er indrettet til indvinding af varme, nedsættes den samlede tilbagebetaling efter lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., lov om afgift af naturgas og denne lov med 42,5 kr. pr. gigjoule (GJ) varme. I det omfang varmen afsættes, udgør nedsættelsen dog højst 42,5 pct. af det samlede vederlag for varmeleverancen.

Stk. 6. For virksomheder, der den 6. april 1995 har tilladelse til afgiftsgodtgørelse for varmeleverancer efter de hidtil gældende regler i § 11, *stk. 5*, jf. lovbekendtgørelse nr. 545 af 22. juni 1994, sker der ingen nedsættelse af tilbagebetalingen efter *stk. 5*, når varmen i henhold til tilladelsen afsættes af virksomheden.

Stk. 7. Bestemmelsen i § 11, *stk. 7*, i lov om energiafgift af visse mineralolieprodukter m.v., finder tilsvarende anvendelse.«

2. I § 11, *stk. 3*, der bliver *stk. 8*, ændres: »*stk. 9*« til »*stk. 12*«.

§ 11. ---

Stk. 3. Afgiften tilbagebetales efter *stk. 1* i samme omfang, som virksomheden har fradragsret for indgående merværdiafgift for elektricitet og varme. Til dokumentation af tilbagebetalingsbeløbet skal virksomheden kunne fremlægge fakturaer eller særskilte opgørelser, hvoraf størrelsen af afgiften fremgår, jf. *stk. 9*.

Stk. 4. ---

3. § 11, *stk. 4* og *5*, ophæves.

Stk. 6-8 bliver herefter *stk. 9-11*.

Stk. 4. Ved opgørelsen af forbruget efter *stk. 1* medregnes ikke afgift af afgiftspligtig elektricitet, der anvendes til fremstilling af varme, der leveres fra virksomheden.

Stk. 5. Skatteministeren kan dog gøre undtagelse fra bestemmelsen i *stk. 4*, når energipolitiske hensyn taler derfor.

Stk. 6. Tilbagebetalingsbeløbet efter *stk. 1* opgøres for den periode, som virksomheden anvender ved angivelsen af afgiftstilsvaret efter merværdiafgiftsloven. Tilbagebetalingsbeløbet for en periode omfatter afgiften efter nærværende lov af de af virksomheden i perioden modtagne leverancer af afgiftspligtig elektricitet og varme. Tilbagebetaling af afgiftsbeløbet kan dog omfatte flere perioder under ét.

Stk. 7. Tilbagebetalingsbeløbet anføres på virksomhedens angivelser efter merværdiafgiftsloven. Beløbet angives i hele kroner, idet der bortses fra ørebeløb.

Stk. 8. Tilbagebetalingen sker ved, at virksomheden foretager modregning i sit afgiftstilsvaret efter merværdiafgiftsloven. I det omfang tilbagebetalingen ikke kan ske ved modregning, udbetales beløbet til virksomheden efter de i merværdiafgiftslovens § 63 anførte regler.

4. I § 11, *stk. 9*, der bliver *stk. 12*, ændres: »*stk. 3*« til »*stk. 8*«.

Stk. 10 bliver herefter *stk. 13*.

Stk. 9. Virksomheder, der leverer elektricitet og varme, skal mindst én gang årligt afgive de oplysninger, der er nødvendige ved opgø-

relsen af afgiften efter stk. 3. Skatteministeren kan fastsætte de nærmere regler herom.

Stk. 10. Skatteministeren kan fastsætte regler om afgiftsfritagelse for elektricitet, der leveres til de i toldlovens § 4 nævnte diplomatiske repræsentationer, internationale institutioner m.v. samt de hertil knyttede personer.

5. I § 17 indsættes efter »kontrolforanstaltninger«:

», herunder regler for indretning af teknisk måleudstyr og montering af dette i virksomheden.«.

§ 17. Skatteministeren kan fastsætte de fornødne regler til gennemførelse af loven, herunder de nødvendige kontrolforanstaltninger.